

Kajian Pendidikan Tinggi di Tanah Melayu Berdasarkan Laporan McLean (1938) dan Laporan Carr-Sauders (1948)

Shamala Krishnan¹

*Jabatan Sejarah
Fakulti Sastera dan Sains Sosial
Universiti Malaya
Kuala Lumpur*

Sivachandralingam Sundara Raja (Prof. Madya Dr.)²

*Profesor Madya
Jabatan Sejarah
Fakulti Sastera dan Sains Sosial
Universiti Malaya
Kuala Lumpur*

Noraini Mohamed Hassan (Dr.)³

*Pensyarah Kanan
Jabatan Sejarah
Fakulti Sastera dan Sains Sosial
Universiti Malaya
Kuala Lumpur*

Abstrak

*Pendidikan tahap universiti merupakan perkara yang diimpikan oleh setiap pelajar yang memasuki dunia pendidikan. Lagipun pendidikan tersebut jika dapat diikuti di negara sendiri maka itu merupakan satu peluang keemasan bagi pelajar tersebut. Artikel ini mengkaji dua laporan suruhanjaya yang menjadi pengasas kepada pembentukan universiti di Tanah Melayu iaitu Suruhanjaya McLean dan Suruhanjaya Carr-Saunders. Kajian ini dijalankan untuk mengenal pasti beberapa kelemahan yang telah digariskan oleh kedua-dua suruhanjaya tersebut dalam penubuhan universiti. Selain itu satu perbandingan dibuat antara Laporan Suruhanjaya McLean (*Higher Education in Malaya*) dan Suruhanjaya Carr-Saunders (*Report of the Commission on University Education in Malaya*) bagi mengetahui perkembangan penubuhan universiti di Tanah Melayu.*

Abstract

*Higher education is a dream for all students. Indeed, it is a golden opportunity for them if they could do it back home. This article discusses two commission reports; McLean Commission Report (*Higher Education in Malaya*) and Carr-Saunders Commission Report (*Report of the Commission on University Education in Malaya*) that have been the basis foundation for the establishment of a university in Malaya. The discussion aimed to recognize the weaknesses identified under the reports in realizing the establishment of a university in Malaya. Apart from that, this article also gives a comparative analysis between both commission reports for a deep understanding on the development of a university in Malaya.*

Kata Kunci: Pengajian tinggi, Suruhanjaya McLean 1938, Suruhanjaya Carr-Saunders, Penubuhan Universiti Malaya

Keywords: Higher education, McLean Commission 1938, Carr-Saunders Commission, University of Malaya Establishment.

Pendahuluan

Pendidikan tinggi universiti merupakan suatu impian rakyat Tanah Melayu. Pada masa penjajahan British, pelajar yang berkecukupan mengikuti pendidikan tinggi universiti di luar negara. Sebelum Perang Dunia Kedua hanya empat wilayah jajahan British mempunyai universiti iaitu Malta, Jerusalem, Ceylon dan Hong Kong (Stockwell, 2008, hlm. 1149). Di Tanah Melayu hanya terdapat dua kolej yang menganugerahkan diploma kepada pelajar yang menamatkan pengajian iaitu Kolej Perubatan King Edward VII dan Kolej Raffles. Terdapat dua suruhanjaya yang diwujudkan untuk membincangkan isu universiti di negara ini. Salah satu sebab pihak British mengambil langkah untuk menubuhkan suruhanjaya bagi mengkaji pendidikan tinggi adalah kerana penganugerahan ijazah Bachelor of Medicine and Bachelor of Surgery, (MBBS) oleh universiti dari empayar British kepada para graduan perubatan manakala bagi graduan Tanah Melayu hanya diberikan diploma Licentiate in Medicine and Surgery (LMS) yang dianggap sebagai bukan setanding dengan kelayakan perubatan (Khoo, 2005, hlm. 41). Menurut pandangan Sir Richard Needham (1927) selaku pemeriksa Majlis Perubatan dalam laporan General Medical Council (GMC) menyatakan bahawa:

‘In as much as the Singapore diploma is in no way inferior to the recognized MBBS degree, the letters ‘LMS Singapore’ frequently give a wrong impression, at all events to the public, of the professional status of the holder. In course of time no doubt a university will be established in Singapore which will provide for the students at the college, an MBBS degree.’ (dipetik dalam Khoo, 2005, hlm. 41)

Perkara ini menyebabkan British mengambil satu langkah untuk menubuhkan suruhanjaya khas bagi meneliti penubuhan universiti di Tanah Melayu dengan menjalankan kajian khas terhadap Kolej Raffles dan Kolej Perubatan di Singapura. Suruhanjaya pertama untuk mengkaji pendidikan tinggi di Tanah Melayu adalah Suruhanjaya McLean yang diwujudkan pada September 1938. Sir William McLean dilantik sebagai pengerusi suruhanjaya ini (Fook-Seng, 1974, hlm. 237). Beliau adalah seorang ahli politik dan juga ahli ekonomi. Ahli suruhanjaya seterusnya adalah Profesor Channon yang merupakan Pensyarah Biokimia di Universiti Liverpool. Setiausaha suruhanjaya ini adalah North Hunt (pendaftar statistik). Suruhanjaya kedua yang memberi cadangan untuk penubuhan universiti di Tanah Melayu ditubuhkan pada bulan Mac 1947. Suruhanjaya ini diwakili oleh Sir Alexander Carr-Saunders sebagai pengerusi (Malaya Higher Education, CO1045/483), Leonard Barnes, Tuan Haji Mohamed Eusoff (pegawai sivil Tanah Melayu), Sir Ivor Jennings (Ceylon), Sir Han Hoe Lim (Ahli Majlis Penasihat, Singapore), Professor G.W. Pickering, Professor W.J. Pugh, dan W.S. Morgan sebagai setiausaha suruhanjaya ini.

Suruhanjaya McLean mengkaji dan meneliti pendidikan yang dijalankan di Kolej Raffles, Kolej Perubatan King Edward VII, Kolej Teknikal, Maktab Perguruan Sultan Idris, sekolah Inggeris dan sekolah vokasional. Setiap satu institusi pendidikan berkenaan dikaji dengan rapi oleh suruhanjaya yang akhirnya memberikan laporan yang lengkap berkaitan dengan keadaan, suasana, kurikulum, kualiti pendidikan, keadaan asrama, aliran pelajar, keupayaan pelajar dalam mengikuti pendidikan dan sebagainya. Laporan Suruhanjaya Carr-Saunders pula mengandungi 17 bab utama dan empat bab cadangan ringkasan. Suruhanjaya ini membincangkan masalah yang dihadapi oleh semua institusi pendidikan terutamanya dua kolej utama, maktab perguruan, kolej teknikal dan vokasional. Suruhanjaya ini menggariskan masalah umum yang dihadapi oleh institusi pendidikan di Tanah Melayu serta mencadangkan cara mengatasi masalah tersebut bagi membantu penubuhan universiti. Walau bagaimanapun, hasil laporan ini menyeru penubuhan sebuah universiti di Tanah Melayu. Justeru itu, perbincangan dalam artikel ini bertujuan meneliti dan mengkaji kedua-dua laporan ini untuk melihat perkembangan idea penubuhan universiti di Tanah Melayu.

Analisis Laporan McLean (1938) dan Laporan Carr-Sauders (1948)

Mengikuti laporan Suruhanjaya McLean, seramai 48% pelajar yang memasuki Kolej Raffles gagal untuk mendapat diploma (Report of the Commission on Higher Education in Malaya 1939, hlm. 36). Pelajar yang memasuki kolej ini dengan harapan untuk memperolehi diploma tidak dapat memenuhi kriteria yang ditetapkan. Dalam kebanyakan kes, pelajar gagal menjawab peperiksaan disebabkan kekurangan persediaan bagi kursus yang diambil ataupun kurang berpengetahuan dan kemahiran bagi melanjutkan pendidikan tinggi. Kekurangan bahan bacaan untuk menambahkan ilmu pengetahuan serta usaha pelajar itu sendiri untuk mencari ilmu merupakan punca utama bagi perkara ini. Oleh yang demikian, Jumlah pelajar yang meninggalkan pelajaran bertambah serta ramai pelajar tidak berminat untuk melanjutkan pengajian. Para pendidik yang memperuntukkan masa yang lebih untuk mengajar pelajar yang 'lemah' juga mengakibatkan pelajar-pelajar lain ketinggalan mengikuti silibus serta tiada minat untuk belajar. Perkara yang sama turut dibincangkan dalam laporan Suruhanjaya Carr-Saunders. Laporan kajian ini menyatakan bahawa pelajar yang menamatkan persekolahan dengan sijil persekolahan perlu ditingkatkan kualiti terlebih dahulu. Tambahan pula, laporan ini turut memperincikan mengenai keperluan membuat persiapan yang rapi supaya lebih ramai pelajar Melayu dapat memasuki sekolah Inggeris. Pendidikan perlu diberikan kepada semua pelajar tanpa mengira kaum, jantina dan kedudukan ekonomi. Hal ini kerana pendidikan merupakan salah satu medium bagi menaikkan imej diri, keluarga dan negara.

Jadual 1: Jumlah Pelajar di Kolej Raffles, 1938-1948

Tahun	Tahun Pertama (Sastera dan Sains)	Tahun kedua (Sastera dan Sains)	Tahun ketiga (Sastera dan Sains)	Tahun Keempat (Sastera dan Sains)	Jumlah
1938- 39	101	48	51	11	211
1946- 47	81	67	48	-	196
1947- 48	106	64	43	-	213

(Annual Report of Raffles College, 1938-1948, hlm. 6)

Jadual di atas menunjukkan aliran pelajar di Kolej Raffles yang mengikuti pendidikan tinggi. Walau bagaimanapun, pelajar yang mengikuti pendidikan di kolej tersebut belum tentu dapat menamatkan pendidikan mereka dengan sempurna. Aliran pelajar yang rendah boleh menjejaskan aktiviti harian institusi pendidikan. Tambahan pula, keadaan ini akan membantutkan kewujudan sebuah institusi pendidikan tinggi. Pelajar yang menamatkan sekolah rendah perlu memasuki sekolah menengah untuk menyambung pelajaran dan perlu menamatkan pendidikan sekolah menengah dengan pencapaian akademik yang baik bagi melayakkan mereka untuk menyambung pengajian di kolej. Pada tahun 1929, hanya 66 pelajar berjaya melepasi gred satu dalam peperiksaan sijil sekolah dengan kelulusan dalam subjek yang diperlukan bagi memasuki Kolej Perubatan (Annual Report of Raffles College, 1938-1948, hlm. 13). Pada tahun 1941 pula, terdapat 300 calon bagi 60 kekosongan di Kolej Perubatan (Report of The Commission on University Education in Malaya, 1948, hlm. 13). Suruhanjaya juga mencadangkan agar pengambilan pelajar dari sekolah vernakular yang lain perlu dilakukan supaya semua pelajar yang berkebolehan dapat mengikuti pendidikan yang disediakan. Tambahan pula, peperiksaan khas perlu diduduki oleh para pelajar dari sekolah vernakular untuk melayakkan diri mereka ke peringkat universiti. Oleh itu, suruhanjaya juga merumuskan bahawa semua pelajar terbaik dari Tanah Melayu perlu diberi peluang untuk memperluaskan diri bagi kemasukan universiti apabila mencapai umur 18 atau 19 tahun. Semua pihak harus berganding bahu untuk mengurangkan masalah pembaziran pelajar serta menambahkan aliran pelajar dalam institusi pendidikan.

Selain itu, suruhanjaya turut mengesyorkan kajian semula perkara yang berkaitan dengan peraturan, jumlah mata pelajaran dan peperiksaan yang ditetapkan. Bagi kursus diploma ketetapan sedia ada adalah

tiga mata pelajaran diperlukan untuk peperiksaan akhir bagi bidang sastera dan empat mata pelajaran bagi bidang sains. Oleh itu, suruhanjaya memberikan cadangan supaya kursus sastera perlu mengambil tiga mata pelajaran sains dan bahasa Inggeris sebagai mata pelajaran wajib agar pelajar dapat menguasai bahasa tersebut. Manakala untuk pelajar jurusan sains pula, mata pelajaran bahasa Inggeris disyorkan sebagai tambahan. Seterusnya, bagi kolej perubatan, suruhanjaya mencadangkan kajian semula dilakukan terhadap syarat-syarat kemasukan bagi diploma farmasi supaya dapat menyediakan ahli farmasi yang terlatih mengikut syarat-syarat pendaftaran ahli farmasi (Sreenivasan, 1955, hlm. 27). Suruhanjaya ini memberi cadangan supaya pelajar farmasi mengikut kursus mata pelajaran kimia, fizik dan biologi di Kolej Raffles bagi tahun pertama bagi mendalami pendidikan asas mengenai kursus ini. Usaha ini dapat membantu menangani masalah pembaziran dan sekaligus pelajar yang tidak dapat mengikutinya boleh menarik diri pada peringkat awal lagi. Selain itu, latihan di farmasi juga harus dikurangkan dari tiga tahun kepada dua tahun. Jangka masa yang panjang boleh menyebabkan pelajar kurang berminat mengikut kursus tersebut. Lagipun, kursus tambahan boleh diberikan mengikut keperluan semua ahli farmasi jika diperlukan. Standard piawaian yang dicapai oleh kursus diploma yang ditawarkan oleh Kolej Raffles tidak mencapai tahap yang diperlukan untuk memulakan ijazah di Universiti London (CO273/651/9, Raffles College Commission Report, hlm. 2). Oleh itu, mereka mengesyorkan bahawa badan berkanun peperiksaan dilantik di London untuk bekerjasama dengan kakitangan kolej dalam penyediaan dan penandaan kertas untuk pemeriksaan diploma (CO273/651/9, Raffles College Commission Report, hlm. 2). Perkara ini dapat membantu dalam mencapai kualiti yang diperlukan.

Kolej perubatan perlu mengambil inisiatif untuk mengambil pemeriksa dari luar negara supaya peperiksaan dapat dijalankan dengan lebih sistematik. Di negara Hong Kong misalnya, profesor fisiologi dan bakteriologi dilantik sebagai pemeriksa luar di kolej perubatan wilayah tersebut (Report of the Commission on Higher Education in Malaya 1939, hlm.76). Oleh yang demikian, cara ini perlu diamalkan untuk mengadakan sistem peperiksaan yang lebih berkualiti supaya dapat meningkatkan mutu kolej tersebut (CO 273/651/9, Raffles College Commission Report, hlm. 8). Aspek ini juga dibincangkan dalam Laporan Carr-Saunders. Mengikut pandangan suruhanjaya tersebut, sijil peperiksaan sekolah (School Certificate Examination) tidak mencukupi bagi melayakkan seseorang untuk memasuki universiti. Pelajar yang mempunyai pengetahuan, perwatakan dan pengalaman sosial harus ditawarkan pengajian menengah atas selepas melepasi tahap sijil sekolah. Seterusnya suruhanjaya juga menyarankan supaya menyediakan kursus menengah atas selama dua tahun sehingga mendapat sijil berhenti sekolah. Kursus yang ditawarkan perlu dirancang dengan baik (Blueprint for a University, 1948, hlm. 4). Peperiksaan bagi kursus ini mempunyai tiga komponen iaitu bahasa Inggeris dan kesusasteraan, pemahaman umum, dan tiga subjek yang dipilih. Suruhanjaya ini menegaskan bahawa penubuhan tingkatan enam sangat penting bagi universiti serta lebih baik jika setiap sekolah mempunyai tingkatan enam sendiri (Report of the Commission on University Education in Malaya 1948, hlm.23). Penubuhan tingkatan enam merupakan suatu cadangan yang baik kerana memberi ruang kepada pelajar untuk menguasai beberapa subjek yang penting untuk mengenali bidang atau kursus yang akan mereka ikuti semasa peringkat universiti. Tambahan pula, pemikiran pelajar akan menjadi lebih matang dan penyelidikan yang dijalankan di peringkat sekolah dapat membantu mereka untuk mencari ilmu yang pelbagai. Suruhanjaya juga mencadangkan agar satu lembaga peperiksaan tetap ditubuhkan bagi menjalankan tugas peperiksaan dan memberikan sijil peperiksaan lepasan sekolah yang bebas daripada badan pendidikan dan universiti. Penubuhan lembaga ini juga dapat mengurangkan unsur *bias* ataupun pilih kasih. Semua pelajar yang menduduki peperiksaan akan dinilai mengikut pemarkahan yang mereka perolehi. Suruhanjaya menegaskan bahawa tiada unsur paksaan kepada universiti untuk menawarkan kemasukan kepada semua calon yang berjaya mendapatkan sijil lepasan sekolah.

Semua permohonan kemasukan akan dinilai berdasarkan merit individu, penilaian individu rekod sekolah pemohon dan sesi temuduga di fakulti oleh dekan atau wakilnya (Report of the Commission on University Education in Malaya 1948, hlm. 25-26). Perkara ini berupaya menjamin pelajar yang berkualiti mendapat tempat di universiti. Merit pelajar dan rekod sekolah pelajar dapat menyatakan kelakuan, kurikulum dan kokurikulum seorang pelajar dengan jelas serta temuduga yang dijalankan oleh pihak fakulti dapat menilai pemahaman serta tahap komunikasi pelajar tersebut. Suruhanjaya memberi kelonggaran

kepada Universiti Malaya menetapkan kriteria yang berbeza mengikut kategori dalaman setiap kursus. Justeru itu, universiti mempunyai kepentingan dalam membuat kandungan dan standard peperiksaan yang akan mempengaruhi kriteria matrikulasi. Wakil daripada fakulti sains dan sastera termasuk perubahan dikehendaki menganggotai lembaga peperiksaan untuk memudahkan urusan mata pelajaran dan peperiksaan. Selepas itu, mereka mencadangkan penubuhan *Board of Studies in Education* bagi menjaga mata pelajaran yang diluluskan oleh senat perlu mengurus dan mengawal pendidikan universiti. Lembaga ini bertujuan menjadi penasihat dalam menentukan mata pelajaran yang diajar serta peraturan bagi diploma, sijil dan yang lain di bawah kuasanya supaya semua berjalan dengan lancar.

Selain itu kedua-dua suruhanjaya juga memberikan keutamaan kepada aspek penyelidikan. Kajian McLean menyatakan bahawa tenaga pengajar di Kolej Raffles diberikan jangka masa yang panjang untuk mengajar. Oleh itu, mereka tidak mempunyai masa yang mencukupi dan kemudahan untuk menjalankan penyelidikan. Penyelidikan merupakan instrumen yang penting untuk melakukan sebarang perubahan dan perkembangan dalam sesuatu bidang. Kajian mengenai geografi, sejarah dan ekonomi Tanah Melayu sangat diperlukan supaya menjadi panduan bagi pembangunan negara. Demi meningkatkan tahap penyelidikan, Suruhanjaya McLean mencadangkan untuk memberikan cuti belajar bagi kes-kes tertentu seperti setahun cuti belajar dan kemudian cuti kedua diberikan selepas enam tahun berkhidmat (Report of the Commission on Higher Education in Malaya, 1939, hlm. 55). Perkara ini dapat membantu para guru dalam aspek masa dan tenaga yang mencukupi bagi menjalankan sesuatu kajian. Pada masa yang sama, pensyarah dari luar negara boleh dibawa masuk untuk menggantikan tempat guru yang bercuti belajar. Perkara ini dapat membantu untuk meningkatkan kualiti pendidikan serta proses pembelajaran juga dapat dijalankan secara berterusan tanpa sebarang masalah. Laporan Carr-Saunders pula menekankan perlu ada kajian berkaitan dengan isu pendidikan supaya ini dapat membantu dalam cara pelaksanaan pendidikan, pengurusan sekolah, dan sebagainya. Oleh itu, latihan perguruan yang berkesan dapat diberikan kepada para guru. Pengurusan serta cara penyampaian ilmu juga dapat dilaksanakan dengan lebih sistematik. Penyelidikan yang berterusan dapat membantu dalam pembaharuan dalam kaedah pedagogi serta menaikkan taraf pendidikan mengikut peredaran masa. Sebuah jabatan khas penyelidikan perlu dibuka. Selain menjalankan kajian sendiri, jabatan ini juga dapat mengumpulkan bahan dari setiap sekolah. Hal ini dapat mewujudkan integrasi psikologi dan organisasi semua institusi di Tanah Melayu yang bertanggungjawab dalam pendidikan dan latihan perguruan. Pendidikan berkualiti dapat diwujudkan melalui kajian yang berterusan mengikut peredaran masa. Penyelidikan dalam pelbagai bidang dapat menaikkan prestasi institusi pendidikan. Suruhanjaya juga mencadangkan timbalan canselor memainkan peranan penting dengan memberi bimbingan kepada kakitangan yang ingin membuat kajian dengan mengurangkan bebanan kerja. Suruhanjaya berpendapat universiti perlu mempunyai sebuah sekolah penyelidikan untuk menjamin penyelidikan dijalankan. Tanah Melayu mempunyai pelbagai institusi penyelidikan yang tersendiri seperti Jabatan Perhutanan, Jabatan Botanical, Institut Penyelidikan Getah dan sebagainya. Penyelidikan yang dijalankan di luar universiti memang tidak menepati terma dan syarat sepertimana diikuti oleh universiti. Oleh itu, suruhanjaya mencadangkan penubuhan *Scientific Advisory Council of Malaya*. Majlis ini perlu dianggotai oleh wakil kerajaan, wakil universiti sains dan pakar penyelidik daripada pelbagai institusi selain mempunyai peraturan yang tersendiri bagi menasihati kerajaan dalam semua masalah saintifik dan teknikal negara (Report of the Commission on University Education in Malaya 1948, hlm. 75).

Selain itu, Suruhanjaya McLean mencadangkan tentang pengajaran bahasa Melayu, bahasa Cina dan bahasa Tamil bagi mewujudkan jabatan yang berorientasikan bahasa pada masa hadapan. Hal ini dapat membantu pelajar tempatan untuk mempelajari bahasa ibunda mereka serta dapat mendalami ilmu kesusasteraan. Perkara ini juga ditegaskan dalam laporan Suruhanjaya Carr-Saunders. Suruhanjaya ini juga mencadangkan penubuhan Jabatan Pengajian Melayu di Tanah Melayu supaya mereka dapat mempelajari tentang asal-usul, kesenian, serta dapat menterjemahkan karya-karya bahasa lain ke Bahasa Melayu. Bagi kaum Cina yang mewakili 50% daripada jumlah penduduk di Tanah Melayu, pengajian Cina perlu diberikan satu kerusi supaya orang yang lahir di Tanah Melayu dapat mempelajari bahan klasik Cina serta belajar bahasa Cina. Mereka juga dapat mewarisi ilmu yang diturunkan oleh nenek moyang. Sepertimana kerusi bagi bahasa Melayu dan Cina, Suruhanjaya Carr-Saunders juga mencadangkan

penubuhan pengajian India (Malaya Tribune, May 1948, hlm. 3). Pendidikan tidak seharusnya dibataskan kepada pengajaran bahasa Tamil tetapi berkaitan dengan kebudayaan Dravidian, sejarah India Selatan dan kesusasteraan. Cadangan kedua-dua suruhanjaya ini dilihat menarik kerana ia dapat memupuk seluruh rakyat Tanah Melayu supaya dapat hidup bersama-sama dengan mengenali dan mempelajari kesusasteraan setiap kaum yang ada. Selain itu, setiap kaum yang mempelajari bahasa ibunda dan kesusasteraan dapat memperbaiki kesilapan ejaan dan sebutan bahasa ibunda. Tambahan pula, mereka akan berasa sangat terharu dengan pencapaian kaum sendiri melalui penguasaan kesusasteraan masing-masing. Hal ini juga dapat menjamin kesejahteraan rakyat pelbagai kaum di Tanah Melayu. Suruhanjaya ini bukan hanya memikirkan tentang penubuhan universiti tetapi turut merancang perkara penting bagi jangka masa panjang yang memberikan impak yang baik Tanah Melayu dan penduduknya.

Pada masa yang sama, sebuah bangunan khas untuk penubuhan perpustakaan disyorkan oleh Suruhanjaya McLean bagi menggantikan perpustakaan berdasarkan jabatan. Hal ini kerana, dewan yang berperanan sebagai perpustakaan digunakan untuk pelbagai tujuan di samping keadaan yang kurang selesa dan tidak sesuai bagi menjalankan aktiviti rujukan dan pembelajaran. Sebagai cara penyelesaian, Laporan Carr-Saunders mencadangkan penubuhan sebuah perpustakaan pusat yang merangkumi pelbagai buku, bilik belajar dan tempat untuk mempamerkan buku baharu dan sebagainya. Pelajar dapat menggunakan kemudahan tersebut bagi mendapatkan pendidikan yang kondusif serta mendalami bahan bacaan yang terdapat di perpustakaan berkenaan. Secara tidak langsung, perpustakaan juga dapat membantu meningkatkan penyelidikan dalam pelbagai bidang. Oleh yang demikian, cadangan ini dilihat bersifat membantu untuk meningkatkan tahap kualiti pendidikan di Tanah Melayu. Bangunan perpustakaan ini perlu berada di tengah universiti supaya semua pelajar dapat menggunakannya selain perlu melantik pustakawan untuk menjaga dan mengurus serta kakitangan teknikal untuk penyelenggaraan perpustakaan. Pengurusan perpustakaan sangat penting supaya semua buku dan bahan terbitan sentiasa diselenggara serta kepelbagaian bahan bacaan dapat disediakan oleh mereka.

Meskipun kedua-dua suruhanjaya memberikan pandangan yang berbeza tetapi tempoh masa kajian dijalankan perlu diambil kira untuk merasionalkan dapatan kajian masing-masing. Suruhanjaya McLean menjalankan kajian sebelum Perang Dunia Kedua dan Laporan Carr-Saunders diterbitkan selepas peperangan. Sewajarnya, jika kajian diadakan secara berterusan terhadap kualiti pendidikan di kedua-dua buah kolej iaitu Kolej Perubatan King Edward VII dan Kolej Raffles maka Laporan McLean membincangkan tentang penubuhan universiti dan bukan penubuhan kolej universiti. Oleh yang demikian, kelekaan pihak British terhadap pendidikan tinggi di Tanah Melayu menyebabkan situasi sebegini wujud. Pertama, cadangan Suruhanjaya McLean terhadap penganugerahan status universiti adalah tertakluk kepada dua syarat yang utama. Pertama, kolej tersebut perlu menawarkan kursus pengajian yang membolehkan pelajar mencapai tahap pengetahuan yang memenuhi kriteria. Kedua, kolej tersebut perlu menyumbang kepada ilmu pengetahuan melalui kajian penyelidikan yang dijalankan oleh kakitangan dan pelajar yang menuntut di peringkat ijazah tinggi. Walau bagaimanapun, perlu ditegaskan bahawa Kolej Perubatan King Edward VII telahpun menjalankan penyelidikan selepas penubuhannya. Manakala di Kolej Raffles kakitangan semasa tidak menjalankan sebarang penyelidikan atas sebab-sebab tertentu yang telah dibincangkan di atas. Suruhanjaya ini menegaskan bahawa jurang pencapaian di antara Kolej Perubatan dan Kolej Raffles merupakan perkara biasa. Hal ini kerana perkara ini pernah berlaku di England. Sebagai contoh, pada tahun 1834, The Liverpool Royal Institution School of Medicine and Surgery ditubuhkan. Pada tahun 1881, ia menerima taraf University College of Liverpool dan seterusnya mendapat taraf universiti selepas 69 tahun iaitu pada tahun 1903. Universiti ini dijadikan contoh bagi mengukuhkan pendapat penubuhan kolej universiti di Tanah Melayu. Selain itu, perbezaan yang ketara dalam pengurusan dan pentadbiran kedua-dua kolej tersebut juga menjadi salah satu alasan bagi mengukuhkan pendapat tersebut. Kakitangan kolej perubatan dan hospital kerajaan merupakan warga jabatan perubatan kerajaan yang menerima gaji dan pencen. Pada masa yang sama, modal dan peruntukan perbelanjaan bagi kedua-dua entiti tersebut di bawah penyeliaan kerajaan. Walau bagaimanapun, Kolej Raffles bukanlah institusi kerajaan walaupun terletak di bawah majlis yang dikawal oleh kerajaan. Satu pertiga daripada modal Kolej Raffles adalah merangkumi aset berbentuk bangunan sedia ada atau pelaburan di mana 25% daripada

pendapatan tahunan adalah sumbangan pihak swasta. Kakitangan akademik Kolej Raffles bukan pegawai kerajaan yang menerima pencen. Ini akan menyebabkan rasa tidak puas hati dalam kalangan kakitangan.

Oleh itu, terdapat cadangan yang disyorkan oleh Suruhanjaya McLean bagi mewujudkan kolej universiti dan seterusnya memberikannya taraf universiti. Antara cadangan tersebut adalah Kolej Raffles perlu diambil alih oleh kerajaan dan diletakkan di bawah jabatan pelajaran. Hal ini akan mewujudkan dua institusi kerajaan yang bergerak di bawah satu pentadbiran serta kakitangan kedua-dua entiti itu diberikan syarat perkhidmatan yang sama yang akhirnya dapat mewujudkan sebuah universiti. Alternatif lain yang diberikan oleh suruhanjaya adalah mengeluarkan Kolej Perubatan daripada jabatan perubatan supaya pengurusan dan pentadbirannya selaras dengan Kolej Raffles. Cadangan ini adalah bagi mengelakkan masalah pengurusan pada masa akan datang. Dalam hal ini, perlu difahami bahawasanya Suruhanjaya McLean tidak menolak penubuhan universiti tetapi menggariskan masalah yang perlu diselesaikan sebelum sebuah universiti ditubuhkan. Masalah yang dibincangkan oleh suruhanjaya ini tidak dapat diselesaikan dalam tempoh satu ataupun dua tahun. Oleh itu, suruhanjaya memberikan cadangan penubuhan kolej universiti. Bagi Suruhanjaya Carr-Saunders, laporan yang dikeluarkan sangat positif terhadap pembinaan sebuah universiti di Tanah Melayu walaupun ketika Tanah Melayu masih belum pulih daripada kesan peperangan. Suruhanjaya ini menyatakan bahawa penganugerahan ijazah merupakan ciri tersendiri bagi sesebuah universiti yang mempunyai piagam diraja dan enakmen perundangan. Ia juga perlu mempunyai dokumen rasmi yang menetapkan nama status dan kuasa universiti manakala penggunaan *University College* kurang tepat kerana institusi ini tidak dapat menganugerahkan ijazah (Report of the Commission on University Education in Malaya, 1948, hlm. 4). Rakyat Tanah Melayu mengharapkan sebuah universiti yang memberikan pengiktirafan ijazah. Oleh itu, pengwujudan kolej universiti tidak memberikan sebarang perubahan kepada kolej yang sedia ada. Justeru, pandangan suruhanjaya dilihat sangat bernas. Bagi mengukuhkan pandangan mereka mengenai keperluan sebuah universiti di Tanah Melayu, Suruhanjaya Carr-Saunders membuat perbandingan antara Tanah Melayu dengan Ceylon. Sebelum tahun 1942, Ceylon mempunyai sebuah universiti kolej yang memfokus dalam bidang sastera dan sains serta sebuah kolej perubatan dengan diploma sendiri. Tanah Melayu telahpun mempunyai dua kolej iaitu Kolej Perubatan King Edward VII dan Kolej Raffles. Kolej Perubatan King Edward VII didirikan pada tahun 1905 dan mempunyai diploma dalam bidang perubatan dan pembedahan yang diiktiraf oleh Majlis Perubatan Am (General Medical Council) sejak tahun 1916 (Fifty Years of Medical Education in Malaya 1905-1955, 1955, hlm. 14). Pendaftaran, tempoh kursus dan kandungan kursus semuanya diikuti sepertimana yang ditetapkan oleh GMC dan ia hampir sama seperti sekolah perubatan dalam Komanwel Britain. Selain itu, kolej ini juga mempunyai jabatan pergigian pada tahun 1928 dan menganugerahkan diploma pembedahan pergigian selepas tamat tempoh kursus selama lima tahun. Tambahan pula, Kolej Perubatan King Edward VII merupakan institusi kerajaan tetapi memiliki jumlah kewangan yang besar berbanding dengan kolej perubatan di Ceylon (Report of the Commission on University Education in Malaya 1948, hlm. 4). Kolej Raffles merupakan institusi persendirian dengan harta dan kewangan sendiri. Oleh yang demikian, Suruhanjaya Carr-Saunders memberikan justifikasi bahawa kedua-dua kolej ini mempunyai pengalaman dalam merangka kurikulum, menganjurkan kursus, menjalankan peperiksaan dan penganugerahan diploma serta mengadakan penyelidikan. Oleh itu, penubuhan universiti dapat memberikan satu suasana bagi pelajar yang mempunyai latar belakang yang berbeza dari segi bahasa, agama dan ekonomi dapat bersatu dan mendapatkan pendidikan. Suruhanjaya juga berpandangan bahawa tempoh selepas perang merupakan masa yang sesuai bagi penubuhan universiti demi menjamin kesetiaan serta semangat kerjasama semua rakyat Tanah Melayu (Report of The Commission on University Education in Malaya ,1948, hlm. 7).

Kesimpulan

Kedua-dua suruhanjaya memberikan pandangan dan cadangan yang bernas demi kepentingan pendidikan di Tanah Melayu. Laporan yang diberikan oleh Suruhanjaya Carr-Saunders memberikan harapan bagi penubuhan sebuah universiti di Tanah Melayu. Sekiranya, sejurus selepas penubuhan Kolej Raffle,s jika satu kajian berterusan dijalankan tentang standard dan kualiti pendidikan yang dijalankan maka Suruhanjaya McLean barangkali boleh mengesyorkan penubuhan universiti. Hasil daripada kajian

suruhanjaya ini didapati banyak kekurangan Kolej Raffles yang perlu disempurnakan untuk merealisasikan penubuhan sebuah universiti. Walau bagaimanapun, Laporan Carr-Saunders menyokong penubuhan universiti walaupun terdapat kekurangan dalam institusi pendidikan di Tanah Melayu dengan harapan mendapatkan sokongan orang tempatan serta hasratnya untuk menggerakkan rakyat ke arah berkerajaan sendiri.

Bibliografi

- Annual Report of Raffles College. (1938-1948).*(1948) Raffles College: Singapore.
- Blueprint for a University. (1948, May).* The Singapore Free Press: Singapore.
- Chelliah, D. D. (1940). *A History of The Educational Policy of The Straits Settlements with Recommendations for a New System Based on Vernaculars.* Kuala Lumpur: The Government Press.
- Education In Malaya Ministry of Education Malaysia. (1968).* Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Federated Malay States, Original Correspondence, 1920 to 1951.* File Num.: C.O 717.
- Fook-Seng, P. (1974). *British Educational Strategy in the Malay States 1874 to 1940.* Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Gullick, J. (1981). *Malaysia: Economic Expansion and National Unity.* London: Ernest Benn Limited.
- Johan, K. (1996). *Educating The Malay Elite The Malay College Kuala Kangsar, 1905-1941.* Kuala Lumpur: Pustaka Antara Sdn. Bhd.
- Khoo K. K., & Mohd. Fadzil Othman. (1980). *Pendidikan di Malaysia Dahulu dan Sekarang.* Kuala Lumpur: Percetakan United Selangor Sdn.Bhd.
- Khoo, K. K. (2005). *100 years of University of Malaya.* Kuala Lumpur: University Malaya Press.
- Malayan Varsity by Oct. (1948, 1 May).* Malaya Tribune: Singapore. Retrieved from <http://eresources.nlb.gov.sg/newspapers/Digitised/Article/maltribune19480501-1.2.35>
- McLean, W. H. (1939). *Report of The Commission on higher Education in Malaya 1939.*
- Norbani Abdullah. (2000). *International Conference on Policy Issues in Higher Education in The New Millenium.* Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Raffles College Commission Report.* File Num.: CO273/651/9.
- Report of the Commission of Enquiry into the position of the Malayan Student Community in the United Kingdom and The Republic Ireland. (1961).* Kuala Lumpur: Government Press.
- Rohani Abd. Rahim, Anisah Che Ngah, Kamal Halili Hassan, Aishah Hj. Bidin, Raja Rohana & Raja Mamat. (1992). *Hak dan Tanggungjawab Akta Universiti dan Kolej Universiti.* Kuala Lumpur: Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Sreenivasan, B. R. (ed). (1955). *Fifty years of medical education in Malaya 1905-1955.* Craftsman Press.
- Stockwell, A. J. (2008). *The Crucible of the Malayan Nation': The University and the making of a New Malaya, 1938-62.* Cambridge university Press.
- Straits Settlements: Original Correspondence 1838 to 1940.* File Num.: C.O 273.
- Straits Settlements: Original Correspondence 477/1922.* File Num.: C.O477.